Vegyük fel k-n az E_1, E_2, E_3 és E_4 pontokat úgy, hogy az E_1E_4, E_2P és E_3P egyenesek egyike se menjen át k középpontján, továbbá az E_1E_2 és E_4P egyenesek M metszéspontját az E_3E_4 és a PE_1 egyenesek N metszéspontjával összekötő egyenes ne legyen párhuzamos az E_2E_3 egyenessel (lásd az *ábrát*). Ilyen pontok nyilván léteznek k-n.

Az E_1, E_2, E_3 és E_4 pontok felvétele után az M és az N pontokat egyetlen vonalzó segítségével könnyen megszerkeszthetjük. Ezután szerkesszük meg az MN és az E_2E_3 egyenesek K metszéspontját, végül kössük össze K-t P-vel. Azt állítjuk, hogy a KP egyenes a k kör P-beli érintője. Alkalmazzuk *Pascal tételét* a k-ba írt $E_1E_2E_3E_4PP$ elfajult hatszögre. A tétel szerint a hatszög szemközti oldalpárjainak metszéspontjai egy egyenesre illeszkednek (az elfajuló PP oldal éppen k P-beli érintője). Tehát az $E_1E_2 \cap E_4P = M$, az $E_3E_4 \cap PE_1 = N$ és az E_2E_3 egyenesnek k P-beli érintőjével alkotott metszéspontjai egy egyenesen vannak. Ezt úgy is fogalmazhatjuk, hogy az MN egyenesnek és az E_2E_3 egyenesnek a metszéspontján átmegy k P-beli érintője, ami szerkesztésünk helyességét bizonyítja.